

3 Νοεμβρίου 2005

Η πόρτα του Παραδείσου

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ από τη μάστιγα των ναρκωτικών δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με τσιγγουνιά, όπως και η υγεία του πολίτη δεν μπορεί να χωρεί εκπτώσεις. Η οικονομική βοήθεια από το Κράτος είναι ωστόσο ελάχιστη ενώ τα υποψήφια θύματα αυξάνονται και πληθύνονται. Η πλειοψηφία των χρηστών ναρκωτικών ζητούν θεραπεία λόγω χρήσης ηρωίνης που η αποθεραπεία της είναι ιδιαίτερα δύσκολη και χρονοβόρα. Το ποσοστό αυτό, συνεχώς αυξάνεται και σύμφωνα με το ΕΚΤΕΠΕΝ, το 2004 το 66,3% των χρηστών που αποτάθηκε για θεραπεία ήταν χρήστες ηρωίνης. Από το 2003, μέχρι το 2004, ο δείκτης αιτήσεων θεραπείας σε κέντρα αποτοξίνωσης και απεξάρτησης σημείωσε αύξηση της τάξεως του 100%. Πεντακόσια περίπου άτομα αποτάθηκαν κατά το 2004, σε κέντρα απεξάρτησης έναντι Διακοσίων-Εξήντα το 2003.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ εν τω μεταξύ, των κρατικών φορέων είναι ανύπαρκτη μέχρι ελάχιστη και δεν ξεπερνά τις £3000. Πώς αναμένουν λοιπόν, οι αρμόδιοι ότι αυτά τα Κέντρα θα προσφέρουν αποτελεσματικά προγράμματα, συμβουλευτικά και θεραπευτικά, όταν η οικονομική στήριξη από το Κράτος είναι αμελητέα; Πώς μπορεί να ανταποκριθεί η Πολιτεία σ' αυτά τα αιτήματα των συμπολιτών μας που χρειάζονται τη βοήθειά μας όταν το Κράτος απουσιάζει; Γιατί οι Υπουργοί εξακολουθούν να παραπέμπουν τους χρήστες ναρκωτικών, στα Συμβουλευτικά Κέντρα; Έχω επισκεφτεί το Συμβουλευτικό Κέντρο της Λεμεσού, στο οποίο ζήτησαν βοήθεια 116 άτομα από τα οποία τα 62 ήταν νέοι χρήστες. Είναι φανερό για μένα ότι από τα κρατικά κέντρα ελάχιστοι καταφέρνουν να ολοκληρώσουν το πρόγραμμα αποτοξίνωσης (άλλο είναι η αποθεραπεία). Είναι επίσης φανερό ότι ο ιδιωτικός τομέας έχει σημειώσει μεγαλύτερες επιτυχίες σε αυτό τον τομέα αλλά το Κράτος δεν στηρίζει τον εθελοντισμό και συνεχίζει να σπαταλάει τους ελάχιστους πόρους που διαθέτει στον τομέα της αποτοξίνωσης, σε αποτυχημένα κρατικά μοντέλα που υιοθέτησε η κυβέρνηση Παπαδόπουλου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Δικαιοσύνης είχε δηλώσει πριν μερικούς μήνες ότι τα Κυβερνητικά Κέντρα μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που προκύπτουν από την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας. Ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2006 δεν προβλέπει όμως οποιαδήποτε σχετική αναπτυξιακή δαπάνη και τα δικαστήρια συνεχίζουν να παραπέμπουν τους

νεαρούς χρήστες στις φυλακές, αντί σε θεραπευτικά κέντρα. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είχε δεσμευθεί προεκλογικά λέγοντας πως «γνώμονάς μας θα είναι η καταπολέμηση των ναρκωτικών». Οι υποθέσεις ναρκωτικών, όμως, ολοένα και αυξάνονται. Από 436 υποθέσεις το 2002 αντιμετωπίσαμε 515 υποθέσεις το 2004, δηλαδή, είχαμε αύξηση κατά 20%. Όπως ομολόγησε ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης «υπάρχει έξαρση στη χρήση των ναρκωτικών και το όριο ηλικίας των χρηστών μειώνεται». Είναι παραδεκτό ότι τα ναρκωτικά έχουν εισβάλει πια και στα σχολεία.

ΕΡΕΥΝΑ που διεξήχθη πρόσφατα από την Υπηρεσία Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας με δείγμα το 4% των μαθητών του Λυκείου κατέδειξε ότι το 5.2% των μαθητών έχουν κάνει χρήση ναρκωτικών, δηλαδή, ποσοστό υπερδιπλάσιο από αυτό που αναφέρεται στην έκθεση του Κέντρου Τεκμηρίωσης & Πληροφόρησης για τα ναρκωτικά. Διερωτάται κανείς τι μέτρα λαμβάνουν οι αρμόδιοι φορείς για να αποτρέψουν τη διάθεση των ναρκωτικών εντός των σχολείων ή σε χώρους πλησίον αυτών. Με ποιούς τρόπους αντιμετωπίζεται η διάθεση ναρκωτικών σε χώρους που συχνάζει και διασκεδάζει η νεολαία μας. Όλοι αυτοί οι αριθμοί που παρέθεσε μπορεί να ζαλίζουν τον απλό αναγνώστη αλλά έχουν στόχο να δείξουν ότι αυξάνονται οι αριθμοί των συμπολιτών μας που πέφτουν στην κόλαση των ναρκωτικών ενώ η κυβέρνηση των Δώρου Θεοδώρου και Τάσσου Παπαδόπουλου κρατούν την πόρτα του Παραδείσου (αποτοξίνωση), κλειστή...

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής ΔΗΣΥ